

[Justitsministeren.]

baade af Hensyn til Barnet og Moderen og de udlagte Barnefædre. Det er nødvendigt, at der anvendes de bedst mulige Midler for at faa fastslaaet, hvem der i Virkeligheden er Fader til Barnet, med saa stor Sikkerhed, som det nu engang kan ske efter Videnskabens Standpunkt paa dette Omraade. Hvem er egentlig uenig heri? Det vil vel nok i Byrettens 16de Afdeling, der behandler alle disse Sager fra en Storby som København, give en mærkbar Arbejdsforøgelse, det nægter jeg ikke; men ved Underretterne uden for København vil Forøgelsen sikkert ikke kunne mærkes. For øvrigt faar Underretterne til Gengæld ved Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven nye, klare og faste processuelle Regler at gaa efter, Regler, som det ærede Medlem jo ikke er imod.

Endelig nævnte den ærede Ordfører for Venstre Bestemmelsen i Lovforslagets § 15 om, at den, der over for Politimesteren eller Overpræsidenten har anerkendt Faderskabet, senere kan forlange Retssag indledet, saafremt han godtør, at hans Anerkendelse paa Grund af Sindssygdом, Aandssvaghed, Tvang eller af andre Grunde ikke kan anses som en bindende Viljeserklæring, eller at han først efter Anerkendelsen er kommet til Kundskab om Omstændigheder af Betydning, der kan begrunde en Fralæggelse af Faderskabet. Den Slags Sager kan allerede nu komme for Domstolene, idet Faderen kan anlægge Sag til Omstødelse af Forliget. Jeg ved ikke, om der vil komme nogle flere Sager af den Art efter dette Lovforslags Vedtagelse, det er muligt; men de fleste vil sikkert kunne afvises, fordi de paaberaabte nye Oplysninger vil vise sig at være uden Betydning.

Det ærede Medlem ankede over, at jeg — eller maa jeg have Lov til at sige Lovforslaget — ledte Moderen i Fristelse til urigtigt at opgive, at kun een kunde være Fader til Barnet, idet der for hende var en økonomisk Interesse forbundet dermed, navnlig af Hensyn til Barnets Arveret. Jeg tror nu, at uanset hvilke Lovbestemmelser vi har, vil Moderen altid være stærkt interesseret i af Hensyn til sin egen Ære kun at udlægge een Mand som Barnefader, naar hun da ikke kan tjene paa at udlægge flere. Ved Siden af dette Motiv, som er stærkt, vil hendes økonomiske Interesse i, at der kun er een Fader, være forsvindende. Omvendt sagde det ærede Medlem, at Mændene vilde stadig være interesseret i at faa flere Mænd med, uanset de nye Regler om fuld

Bidragpligt for alle bidragspligtige. Det er for saa vidt rigtigt, som Barnefaderen vil være interesseret i at faa een til med, saa at der kun kan blive Tale om Bidragspligt, ikke om de til Faderskabet i øvrigt knyttede Retsvirkninger som Navn og Arveret. For de flestes Vedkommende vil det dog vist være en ret svag Interesse, da det for de fleste Mænd vil være Bidragspligten, den økonomiske Bidragspligt, der er det afgørende, og Interessen hører da i hvert Fald op, saa snart der er to; der kan ikke opnaas mere ved at faa flere med, ved at danne Andelsforetagender eller Aktieselskaber som nu.

Saa nærrede det ærede Medlem Frygt for, at vi vilde faa nogle uhyggelige Rets-sager at se. Naar en fattig Mand og en rig Kvinde har et Barn uden for Ægteskab med hinanden — hvor tit forekommer det for Resten? — og Kvinden derefter dør og efterlader Barnet hele sin Formue, saa skulde Faderen kunne anlægge Sag, siger det ærede Medlem, mod Barnet for at faa Faderskabet fastslaaet, saa at han derefter kunde blive Barnets Arving. Det er virkelig fint udspekuleret. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en saadan Sag maatte karakteriseres som uhyggelig, som meget uheldig — ganske ligesom det ærede Medlems Argumentation, hvad jeg nu nærmere skal paavise. Lovforslagene er nemlig saa viseligt affattet, at en saadan Sag ikke kan anlægges, selv ikke ved Byrettens 16de Afdeling. Det siges udtrykkeligt i § 12 i Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab, hvem der kan anlægge Faderskabs-sag, og blandt disse er den formentlige Fader ikke. I Lovforslaget om Ændringer i Arveforordningen siges det endvidere, at Børn uden for Ægteskab kun tager Arv efter og arves af Fader og fædrene Frænder, saafremt Faderskabet er fastslaaet paa den i Lov om Børn uden for Ægteskab omhandlede Maade. Den formentlige Fader kan altsaa heller ikke i de af det ærede Medlem nævnte Tilfælde fremsætte noget Krav under Skiftet eller anlægge almindelig civil Sag til Fastslaaelse af, at han er Fader — dette til Beroligelse for det ærede Medlem, ikkesom Oppositionsordfører, men som Jurist.

Det ærede Medlem nævnte derefter en Række Vanskeligheder, der efter hans Mening vilde opstaa under Skiftet. Hertil kan jeg sige, at Vanskelighederne jo for det første ikke opstaa ved de af det ærede Medlem nævnte 75 pCt. af københavnske Boer, hvor Boet udlægges for Begravelsesomkostningerne. Af de resterende 25 pCt. er det kun Halvdelen af Boerne, hvor en Mand er Arve-